Dacă este în concordanță cu idealul evlaviei

a folosi medicamente

Sfântul Vasile

Sursă: „Termeni după lățimea B”, Întrebarea 55.

Republicat de pe: https://www.impantokratoros.gr

Fiecare artă ne-a fost dăruită de Dumnezeu ca ajutor pentru firea noastră slabă .

De exemplu, agricultura ne-a fost dată deoarece resursele naturale nu sunt suficiente pentru a ne satisface nevoile, țesutul deoarece avem nevoie neapărat de învelișuri, pentru a fi decenți și a nu fi vătămați de vânt, iar construcțiile dintr-un motiv similar.

Exact asta se întâmplă și cu Medicina . Deoarece trupul nostru, supus bolilor, este atacat de diverse leziuni, venite din exterior și din interior (prin alimente), și este solicitat atât de exces, cât și de lipsă, medicina a fost dăruită de Dumnezeu, care ne reglementează întreaga viață, pentru a ne indica, prin modelarea vindecării sufletului, îndepărtarea a ceea ce este de prisos și adăugarea a ceea ce lipsește .

Spunem că ne-a fost acordat, deoarece, așa cum nu am avea nevoie de ingeniozitatea și munca agriculturii dacă am rămâne în paradisul plăcerilor , tot așa nu am avea nevoie deloc de ajutorul medicinei pentru a ne consola dacă am rămâne invulnerabili la boli , conform darului care ne-a fost dat la creație, înainte de neascultare.

Însă, așa cum după exilul în acest loc și după ce am auzit „în sudoarea frunții tale îți vei mânca pâinea”, apoi, prin îndelungate experiențe și suferințe pe pământ, am inventat arta agriculturii pentru a ușura greutățile acestui blestem , pentru că Dumnezeu ne-a dăruit cunoașterea și înțelegerea acestei arte , tot așa, pentru că ni s-a poruncit să ne întoarcem din nou în pământul din care am fost luați și pentru că am fost uniți cu

carnea dureroasă, care din cauza păcatului este condamnată la moarte și, prin urmare, este supusă acestor boli, ni s-a dat și ajutorul medicamentelor, mici sau mari, care se oferă bolnavilor .

Căci ierburile , care sunt potrivite pentru orice boală, nu au răsărit spontan din pământ, ci au crescut cu siguranță prin voința Creatorului, spre propriul nostru folos. Prin urmare, puterile naturale care se găsesc în rădăcini, flori, frunze, fructe sau sucuri, sau cele găsite în minerale sau din mare, potrivite pentru ameliorarea și vindecarea cărnii, sunt similare cu cele pe care le-am descoperit pentru mâncat și băut.

Totuși, orice este inventat în mod frivol și este rodul curiozității, necesită multă muncă și ne îndreaptă aproape întreaga viață către grija trupului, trebuie evitat de creștini.

Trebuie să avem grijă să folosim arta medicală , dacă va fi vreodată nevoie, în așa fel încât să nu-i atribuim orice cauză de sănătate sau boală, ci să acceptăm folosirea bunurilor ei ca fiind destinate spre slava lui Dumnezeu și ca model pentru îngrijirea sufletelor .

Dar când suntem lipsiți de ajutor medical, să nu ne punem toată nădejdea pentru alinarea și vindecarea bolilor în această artă, ci să știm că Domnul fie nu ne va lăsa să fim ispitiți mai mult decât putem îndura, fie, așa cum Domnul a făcut odată lutul și l-a frământat și a poruncit bolnavului să se spele în scăldătoarea Siloamului, altădată s-a mulțumit numai cu voia Sa, zicând: „Vreau, curățește-te”, și i-a lăsat pe alții să se lupte cu bolile lor pentru a-i face mai ispitiți prin ispită. Așa este și cu noi, uneori ne ajută în mod nevăzut și din cele nevăzute, când știe că acest lucru este benefic sufletelor noastre, altedată nu consideră că este bine să folosim ajutor material pentru patimile noastre .

Astfel, prin prelungirea bolii, aceasta face ca amintirea binefacerii să fie puternică și durabilă sau, cum am spus, ne oferă un model de imitare a hărniciei sufletului. Adică, așa cum în cazul trupului este necesar să îndepărtăm elementul străin și să adăugăm ceea ce lipsește, tot așa în cazul sufletului nostru este necesar să îndepărtăm străinul și să primim ceea ce este potrivit firii noastre. Căci Dumnezeu l-a creat pe om drept și ne-a creat pentru fapte bune, ca să umblăm în ele.

Și așa cum pentru vindecarea trupului tolerăm operații și cauterizări și înghițirea de medicamente amare , tot așa în cazul nostru trebuie să

acceptăm pentru vindecarea noastră spirituală cuvântul care stăpânește, care taie, și medicamentele amare ale mustrării. Exact asta spune cuvântul profetic într-un mod de mustrare celor nereformați: „Nu este oare balsam în Galaad? Sau nu este doctor acolo? De ce nu și-a îngrijit fiica poporului meu sănătatea? ”

Ceea ce se întâmplă cu bolile cronice, anume că așteptăm mult timp tratamentul și cu metode dureroase și variate, ne învață că trebuie să ispășim și păcatele sufletului cu rugăciune asiduă și pocăință îndelungată și disciplină strictă, pe care rațiunea ni le va indica ca fiind suficiente pentru vindecare.

Totuși, nu ar trebui să evităm orice beneficiu care vine de pe urma acestuia , deoarece unii oameni nu utilizează medicamentele corect.

Nici nu ar trebui să condamnăm toate artele deodată, deoarece cei care sunt nestăpâniți în plăceri folosesc gătitul , coptul sau țesutul în scopul plăcerii, depășind limitele necesităților vieții . Dimpotrivă, prin utilizarea lor corectă trebuie să dovedim utilizarea greșită a acestora .

Așadar, în cazul medicinei, nu este corect să discreditățm darul lui Dumnezeu prin utilizarea ei greșită. Căci chiar și a lăsa speranța sănătății noastre în mâinile medicilor este brutal , așa cum vedem suferind unii oameni nefericiți, care nu ezită să-i numească pe medici salvatorii lor și să evite complet beneficiile pe care ni le oferă, dezvăluie încăpățânare.

Însă, așa cum Ezechia nu a considerat smochinul drept principala cauză a însănătoșirii sale și nici nu i-a atribuit vindecarea trupului său, ci a adăugat la lauda lui Dumnezeu mulțumirea pentru crearea smochinelor, tot așa facem și noi; adică, atunci când primim rănile de la Dumnezeu , care ne conduce viața într-un mod bun și înțelept, căutăm mai întâi să cunoaștem motivul pentru care ne chinuie cu încercări și apoi să fim liberi de lucrurile dureroase și să avem răbdare, pentru ca odată cu ispita să-și aducă și sfârșitul, ca să o putem îndura.

Primim cu recunoștință harul vindecării care ne este dat fie prin vin și untdelemn, ca în cazul omului care a căzut în mâinile tâlharilor, fie prin smochine, ca în cazul lui Ezechia.

Și va avea aceeași valoare pentru noi, fie că Dumnezeu ne vindecă într-un mod invizibil, fie că acționează într-un mod material. Pentru că

modalitățile materiale ne conduc adesea mai eficient la conștientizarea bunătății Domnului.

De multe ori, pentru că ne îmbolnăvim ca pedeapsă, suntem condamnați să suferim un tratament dur și sever ca parte a pedepsei.

Bunul simț, așadar, nu ne spune să evităm nici operațiile, nici cauterizările, nici durerea cauzată de medicamente puternice și dureroase, nici înfometarea, nici dietele stricte, nici abținerea de la lucruri dăunătoare.

Și în toate acestea, repet, trebuie păstrat scopul de a face bine sufletului, pentru ca acesta să poată fi învățat, având acest model, să aibă grijă de sine.

Există un mare pericol ca gândirea noastră să fie indusă în eroare, presupunând că fiecare boală necesită îngrijiri medicale.

Căci nu toate bolile noastre vin din fire , nici din alimentație greșită sau din alte cauze fizice , unde uneori vedem că medicamentul este folositor . De multe ori bolile sunt și pedepse pentru păcatele noastre și vin pentru întoarcerea noastră . Căci Scriptura spune: „Pe cine iubește Domnul, El îl pedepsește” și: „De aceea mulți sunt bolnavi și îmbolnăviți între voi și destui mor. Căci dacă ne-am judeca pe noi înșine, n-am fi judecați. Dar când suntem judecați de Domnul, suntem pedepsiți, ca să nu fim osândiți împreună cu lumea .” De aceea, oamenii de acest fel, când își recunosc fărădelegile, ar trebui să fie liniștiți, să uite de medicament și să îndure ceea ce vine peste ei, după cuvintele: „Voi suferi mânia Domnului, pentru că am păcătuit împotriva Lui” și să-și arate îndreptarea, aducând roade vrednice de pocăință și să-L aducă aminte pe Domnul, care a zis: „Iată, te-ai făcut sănătos; nu mai păcătui, ca să nu ți se întâmple ceva mai rău” .

Dar uneori bolile vin pentru că cel rău le cere. Căci Domnul cel iubitor primește și trimite în luptă un mare adversar al diavolului și îi detronează măreția, prin răbdarea slujitorilor săi. Am aflat că acest lucru s-a întâmplat în cazul lui Iov.

Sau, cei care pot îndura durerea cu răbdare până la moarte, sunt aduși de Dumnezeu ca exemplu pentru cei nerăbdători . Asemenea lui Lazăr, despre care, în timp ce era apăsat de atâtea răni, Biblia nu menționează nicăieri fie că i-a cerut ceva bogatului, fie că era nemulțumit din cauza

stării sale, din acest motiv nu a găsit odihnă în sânul lui Avraam, pentru că acesta a luat relele din această viață.

Dar descoperim că există o altă cauză pentru bolile sfinților , ca în cazul apostolului . Căci, pentru ca să nu pară că depășește limitele naturii umane și ca nimeni să nu creadă că are ceva neobișnuit în natura sa (cum era cazul locuitorilor din Licaonia, care îi ofereau coroane și tauri), era mereu bolnav, pentru a dovedi că natura sa era cu adevărat umană .

Deci, ce beneficii pot avea oamenii de acest tip de pe urma medicinei? Nu se expun oare unor riscuri mai mari, deoarece se abat de la tratamentul adecvat și sunt preocupați de îngrijirea corpului?

Cei însă care s-au îmbolnăvit din cauza unei alimentații proaste ar trebui să folosească îngrijirea trupului ca model și exemplu pentru îngrijirea sufletului , așa cum s-a spus mai înainte. Căci abținerea de la lucrurile dăunătoare , conform principiilor medicinei, este benefică pentru noi, la fel ca și alegerea lucrurilor benefice și respectarea instrucțiunilor de tratament.

Și fie ca aceasta, transformarea trupului din boală în bunăstare, să ne încurajeze, ca să nu disperăm în privința sufletului nostru, care se presupune că nu se poate întoarce din nou prin pocăință de la păcate la integritatea sa corectă .

Dar, așa cum ne folosim de agricultura, Îi cerem lui Dumnezeu roadele și, așa cum încredințăm cârma căpitanului și ne rugăm lui Dumnezeu să fie mântuiți de mare, tot așa, atunci când chemăm doctorul, dacă este nevoie, nu încetăm să nădăjduim în Dumnezeu .

Mi se pare că medicina contribuie mult la cumpătare . Căci văd că ea elimină plăcerile și condamnă sațietatea , dezaprobă varietatea mâncării și invenția ciudată a condimentelor ca fiind dăunătoare. În primul rând, medicina numește frugalitatea bunurilor mama sănătății ; astfel încât și în acest sens sfaturile ei ne sunt benefice.

Fie că folosim uneori recomandările medicinei sau nu, conform motivelor pe care le-am expus, să avem întotdeauna ca scop plăcerea lui Dumnezeu și asigurarea beneficiului sufletului nostru și să se aplice porunca

apostolului: „fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți orice altceva, faceți totul spre slava lui Dumnezeu ” .